

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoCsp/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118396186
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6118396186.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovanej: A. K., nar. XX.XX.XXXX, F. A. XX, Z. o zaplatenie 327,07 eura s prísli, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 27.05.2021, č. k. 16Csp/118/2020-105, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) vo výroku I. zamietol žalobu a vo výroku II. vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca si uplatnil nárok z titulu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.10.2008 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu (Poštová banka, a.s.) a žalovanou, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 331,94 eura. Konštatoval, že žalovaná nepochybne neuzatvárala úverovú zmluvu ako podnikateľ, ale ako fyzická osoba a ani pri jej plnení nekonala v rámci obchodnej či inej podnikateľskej činnosti. Preto s poukazom na § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka má bez akýchkoľvek pochybností status spotrebiteľa. Súd prvej inštancie sa následne zaoberal premlčaním vzhľadom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka. S poukazom na ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba je v danom prípade trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Vychádzal zo zistenia, že v prejednávanej veci právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť pred dňom 06.05.2011, kedy bol vydaný rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. (právoplatný 30.6.2011 a vykonateľný 4.7.2011), pričom k tomuto dátumu sa stal splatným celý dlh vyplývajúci z uzavretej zmluvy, dňom nasledujúcim si mohol žalobca, respektíve jeho právny predchodca uplatniť právo na zaplatenie dlžnej sumy žalobou na súde. Dospel k záveru, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť pred dňom 06.05.2011. Žalobca podal žalobu až dňa 04.12.2018 na Okresný súd Banská Bystrica, teda po márnom uplynutí zákonom stanovenej 3 ročnej premlčacej doby

3. Nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný, súd prvej inštancie rozhodol o jeho nároku na náhradu trov konania tak, že nemá právo na náhradu trov konania a úspešnej žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva, nakoľko jej žiadne trovy konania nevznikli.

4. Proti tomuto rozsudku, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že súd prvej inštancie došiel k nesprávne zistením nielen právnym, ale i skutkovým zisteniam na základe písomných dôkazov doručených do súdneho spisu. Súčasťou žaloby bolo okrem iných aj písomné podanie pôvodného veriteľa Poštovej banky, a.s. - výzva na splatenie úveru s príslušenstvom o dňa 19.05.2009, ktorou pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 19.05.2009 a aj aktuálny stav úveru ku dňu 01.12.2010. Z predmetných písomných dôkazov jednoznačne vyplývajú skutkové závery, kedy bola zo strany pôvodného veriteľa vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a to ku dňu 19.05.2009. Na základe uvedených skutočností je skutkový záver súdu prvej inštancie uvedený v bode napadnutého rozhodnutia nesprávny, nakoľko žalobcovi nie je vôbec zrejmé, na základe akej skutočnosti a akého právneho titulu súd prvej inštancie dospel k záveru o tom, že splátkou zo dňa 06.05.2011 došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, keď k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo dňa 19.05.2009, teda 3 roky spätne. Žalobca ďalej poukázal, že súd prvej inštancie sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s podaním žaloby na rozhodcovský súd, následným vydaným rozhodcovským rozsudkom a podaním návrhu na vykonanie exekúcie, počas ktorého obdobia plynutie premlčacej lehoty spočívalo. Súd prvej inštancie len podotkol vydanie rozhodcovského rozsudku bez ďalšieho zdôvodnenia. Zároveň namietal, že predmetné ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka nie je možné použiť na prejednávajúcu vec a to aj s poukazom na to, že zo strany žalovaného nebola vznesená námietka premlčania. Podľa právneho názoru odporcu v rade 1/ je predmetné rozhodnutie vo svojom odôvodnení nepreskúmateľné. S poukazom na vyššie uvedené žalobca žiada, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku zrušil a vec podľa ust. § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo alternatívne aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa ust. § 388 Civilného sporového poriadku zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach sporových strán).

7. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

8. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

9. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

10. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

11. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

12. V prvom rade sa odvolací súd vyporiadal s odvolacou námietkou žalobcu spočívajúcou v nesúhlase s postupom súdu prvej inštancie, ktorý ex offo prihliadol na premlčanie nároku žalobcu podľa § 54a Občianskeho zákonníka.

13. Novela Občianskeho zákonníka prevedená zákonom č. 343/2018 Z.z. zaviedla s účinnosťou od 05.12.2018 nemožnosť vymáhania a zabezpečenia premlčaných spotrebiteľských nárokov v ust. § 54a Občianskeho zákonníka, a že doplnenie tohto nového ustanovenia bolo vyvolané potrebou zosúladiť doterajšie právne predpisy s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL ÚS 11/2016-60 zo dňa 7.2.2018.

14. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie správne posúdil predmetný spor podľa § 54a Občianskeho zákonníka, keď vznesenie námietky premlčania žalovanou nebolo v tomto spotrebiteľskom spore potrebné, a preto súd prvej inštancie správne prihliadol na premlčanie z úradnej povinnosti a bez návrhu, teda ex offo pokiaľ keďže žalobca ako podnikateľ si neuplatní svoj nárok na súde voči žalovanej ako spotrebiteľovi včas pred uplynutím premlčacej doby, nemôže legitímne očakávať úspech v konaní.

15. Odvolací súd poznamenáva, že v danom prípade sa síce konanie na upomínacom súde začalo dňa 04.12.2018 podaním žaloby proti žalovanej, avšak upomínacie konanie má v hierarchii civilného sporového procesu postavenie „špeciality“ k riadnemu civilnému sporovému konaniu. Na upomínacie konanie je kauzálné príslušný Okresný súd v Banskej Bystrici, ktorý rozhoduje o peňažných nárokoch uplatnených výlučne za podmienok a spôsobom podľa zákona o upomínacom konaní. Dané konanie začína podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu a končí buď jeho vydaním a márne uplynutou lehotou na podanie odporu alebo postúpením príslušnému okresnému súdu na riadne sporové konanie. Týmto momentom je potrebné upomínacie konanie považovať za skončené.

16. Upomínacie konania a konanie o platobnom rozkaze sú skrátené konania a rozhodnutie v nich vydáva predovšetkým vyšší súdny úradník, ktorý nemá povinnosť predložiť vec sudcovi na posúdenie spotrebiteľskej zmluvy a súvisiacich zmluvných dokumentov s ohľadom na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré zatiaľ neboli posudzované v inom právoplatne skončenom konaní. Až postúpením veci okresnému súdu (v predmetnom prípade dňa 09.07.2020) na riadne sporové konanie, môže sudca posúdiť danú vec a vysloviť aj svoj právny názor s dôrazom na kontrolu neprijateľnosti zatiaľ neposúdených zmluvných podmienok, a tak zlepšiť prístup k spravodlivosti pre spotrebiteľov.

17. Odvolací súd pripomína, že podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený smernicou 93/13 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudky z 9. novembra 2010, VB Pénzügyi Lízing, C-137/08, EU:C:2010:659, bod 46 a citovaná judikatúra; z 21. februára 2013, Banif Plus Bank, C-472/11, EU:C:2013:88, bod 19 a citovaná judikatúra, ako aj zo 7. decembra 2017, Banco Santander, C-598/15, EU:C:2017:945, bod 36 a citovaná judikatúra).

18. Súdny dvor takisto rozhodol, že vzhľadom na toto nerovné postavenie jednej zo zmluvných strán článok 6 ods. 1 tejto smernice stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Ako vyplýva z judikatúry, ide o kogentné ustanovenie smerujúce k nahradeniu formálnej rovnováhy medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, ktorú nastolila zmluva, skutočnou rovnováhou, ktorá má znovu zaviesť rovnosť medzi zmluvnými stranami (rozsudky z 9. novembra 2010, VB Pénzügyi Lízing, C-137/08, EU:C:2010:659, bod 47 a citovaná judikatúra; z 21. februára 2013, Banif Plus Bank, C-472/11, EU:C:2013:88, bod 20 a citovaná judikatúra, ako aj z 26. januára 2017, Banco Primus, C-421/14, EU:C:2017:60, bod 41 a citovaná judikatúra).

19. Súdny dvor zdôraznil, že s cieľom zabezpečiť túto ochranu môže byť nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, nezávislým od samotných zmluvných strán (rozsudky z 9. novembra 2010, VB Pénzügyi Lízing, C-137/08,

EU:C:2010:659, bod 48 a citovaná judikatúra; z 21. februára 2013, Banif Plus Bank, C-472/11, EU:C:2013:88, bod 21 a citovaná judikatúra, ako aj zo 14. apríla 2016, Sales Sinués a Drame Ba, C-381/14 a C-385/14, EU:C:2016:252, bod 23 a citovaná judikatúra).

20. Vo svetle týchto úvah Súdny dvor rozhodol, že v rámci úloh vnútroštátneho súdu na základe ustanovení smernice 93/13, je tento súd povinný ex offo posúdiť nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. októbra 2006, Mostaza Claro, C-168/05, EU:C:2006:675, bod 38, ako aj z 21. februára 2013, Banif Plus Bank, C-472/11, EU:C:2013:88, body 22 a 24 a citovanú judikatúru).

21. Okrem toho Súdny dvor tiež rozhodol, že vzhľadom na povahu a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana spotrebiteľov zaručená touto smernicou, jej článok 6 musí byť považovaný za ustanovenie rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré majú v rámci vnútroštátneho právneho poriadku právnu silu noriem verejného poriadku. Je potrebné vychádzať z toho, že táto kvalifikácia sa vzťahuje na všetky ustanovenia smernice, ktoré sú nevyhnutné na dosiahnutie cieľa sledovaného uvedeným článkom 6 (rozsudok z 30. mája 2013, Asbeek Brusse a de Man Garabito, C-488/11, EU:C:2013:341, bod 44, ako aj citovaná judikatúra) (pozri ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora) zo 17. mája 2018. Vo veci C-147/16, Karel de Grote - Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW proti Susan Romy Jozef Kuijpersovej).

22. Odvolací súd dáva do pozornosti rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-679/18, OPR-Finance, ECLI:EU:C:2020:167): „Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.“

23. V § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného; podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka); podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka) avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, pre ktorú toto právo využíva.

24. Ak teda veriteľ právo na zosplatnenie v budúcnosti splatného dlhu nevyužije, jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne odo dňa splatnosti každej z nich až do ich zaplatenia; ak účinne uplatní zosplatnenie celého dlhu, pre zvyšok dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, začína plynúť premlčacia doba od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo.

25. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu upozornením - výzvou na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 19.05.2009 vyhlásil predčasnú splatnosť tohto úveru k tomuto dňu a požiadal žalovanú ako dlžníka o úhradu záväzku zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 391,15 eura. Z uvedeného teda vyplýva, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo pre splatnosť nesplnenej splátky, ktorá predchádzala tomuto vyhláseniu, teda trojročná objektívna premlčacia doba v danej veci začala plynúť ešte pred 19.05.2009 a uplynula najneskôr dňa 19.05.2012. Pretože žalobca podal žalobu na súd až dňa 04.12.2018, podal ju po uplynutí premlčacej doby.

26. V súvislosti s namietaným spočítaním premlčacej doby v zmysle ust. § 112 Občianskeho zákonníka podľa žalobcu počas rozhodcovského konania odvolací súd konštatuje, že ak právny predchodca žalobcu uplatnil svoje právo na rozhodcovskom súde, ktorý nemal právomoc vydať rozsudok v dôsledku neplatnej rozhodcovskej doložky, nejde o uplatnenie práva u príslušného orgánu, a tým nie je splnená podmienka uvedená v ust. § 112 Občianskeho zákonníka. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 28.12.2015, č.k. 3Er/2033/2011-25 bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRAŽNÁ A MEDIAČNÁ, a.s. zo dňa 06.05.2011, sp. zn. IDC0410242. V tomto uznesení exekučný súd dospel k záveru, že rozhodcovská doložka je neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky preto odporuje dobrým mravom a uvedený rozhodcovský súd odvodzoval svoju právomoc od tejto neprijateľnej rozhodcovskej doložky. Pretože rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je v zmysle Občianskeho zákonníka neplatná a nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu v danej veci konať a rozhodnúť. Inak povedané, predmetný rozhodcovský súd nebol príslušným orgánom na prejednanie a rozhodovanie danej veci. V dôsledku toho podaním návrhu na začatie konania na tento orgán ani pokračovaním v začatom konaní nemohlo dôjsť k zastaveniu - spočítaniu danej premlčacej doby.

27. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a preskúmateľný. Súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil, z akých dôvodov žalobu o zaplatenie 327,07 eura s príslušenstvom z dôvodu uplynutia premlčacej doby zamietol, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

28. Za toho stavu odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonomiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).